

Milé děti,

tato knížka je vyprávěním mé pětileté dceři Aničce. I když je o Etiopii, kde jsem strávila několik předškolních let, to nejdůležitější v ní je povídání o prožitcích, pocitech, obavách a radostech, se kterými jsem se jako malá seznamovala. Jsou to mé vzpomínky na dětství.

Možná také rády posloucháte příběhy, které vám vyprávějí rodiče o dřívějších časech. Třeba se vám i ten můj bude líbit.

Příjemné poslouchání přeje
Jana

OBSAH

1. Jak jsem se dostala do Afriky a kde jsme tam bydleli
2. Co všechno se dá zažít na ambasádě
3. Jsou v Africe také samoobsluhy?
4. Co na mě vykouklo z vyhaslé sopky (Kráter **Wonchi**)
5. Co se děje po setmění v **Hararu**
6. Pomóc, ten hroch mě chce sníst! (Jezero **Chamo**)
7. Naše milé autíčko Lada Niva
8. Ty opice jsou drzé jako opice (**Sodore**)
9. Mravenci se navečeřeli, ale co my?! (Národní park **Awash**)
10. Kombinéza z dědečkova pyžama jede opět na výlet (**Langano**)
11. Zvláštní kostel u jezera **Tana**
12. Suvenýry
13. Náš běžný den v **Addis Abebě**
14. Páté narozeniny
15. Odjezd domů

1. JAK JSEM SE DOSTALA DO AFRIKY A KDE JSME TAM BYDLELI

A: Mami, drbej mě a povídej, jak to bylo dřív, když jsi byla malá, prosím.

M: Tak dobře. Můžu ti třeba vyprávět, jak jsem žila s mojí maminkou a tatínkem v Africe. Chceš?

A: JÓ! A kde je vlastně Afrika?

M: Víš, co to je zeměkoule? Pamatuješ na ten starý globus, který mám u babičky? Je kulatý jako míč. To je zmenšenina planety Země, na které žijeme. Je na něm nejvíc modré barvy, to je voda. Moře a oceány. Oceán je něco jako obrovské moře. No a někde jsou na tom globusu nakreslené takové barevné ostrovy. A těm největším se říká světadíly. Jedním světadílem je Afrika.

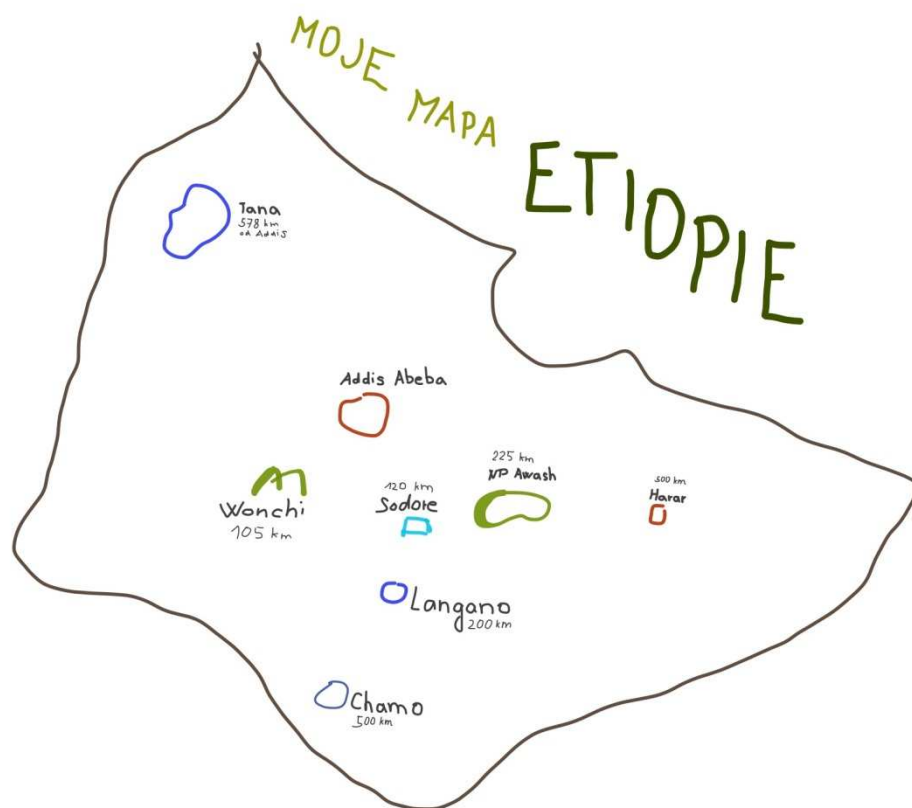
A: A jak se tam dá dostat?

M: My jsme se tam dostali letadlem. Je to dost daleko od nás. My žijeme ve světadílu, který se jmenuje Evropa. Ale některé světadíly jsou od nás ještě mnohem dál než Afrika, třeba Austrálie. Ta je úplně na druhé straně zeměkoule. Afrika je pořádně veliká, větší než naše Evropa. Je v ní hodně zemí, tedy států, třeba Egypt, Alžírsko, Angola a tak. Žije v ní spousta lidí a ti mluví na různých místech jinými jazyky. Podobně jako my žijeme v České republice a mluvíme česky. Je tam i jiné počasí, větší teplo než u nás. A žijí tam jiná zvířata.

A: Třeba slon nebo opice. Ty znám ze zoo.

M: Třeba. Nebo hroch. A ten žije i tam, kde jsme byli my – v Etiopii. Je to poblíž Egypta. Ten už trochu znáš. Četly jsme si o něm v té knížce o Aničce, jak byla u moře. Etiopie je ale docela jiná než Egypt. Žijí tam úplně jiní lidé. Mají tmavě hnědou pleť a černé husté kudrnaté vlasy. Jsou to černoši. Vzpomínáš na toho malého chlapečka v čekárně na pohotovosti, když tě bolelo ouško? To byl také černoš. Zaujal tě, protože byl tady u nás jiný než ostatní děti. V Etiopii jsme byli

zase jiní my, běloši. Když jsem šla s maminkou po ulici, Etiopané si mě chtěli pohladit, protože někteří takovou světlou holčičku s rovnými vlasy ještě neviděli.

A: Mami, a proč jste byli v Africe?

M: Můj tatínek, tvůj dědeček Jiřík, tam jel pracovat. Ve městě Harar se stavěl pivovar. V pivovaru se vyrábí pivo. To je to žluté pití s bílou pěnou. A on dohlížel na dodání zařízení pro ten pivovar. To zařízení byly veliké kotle vyrobené v Československu. Dřív byla Česká republika se Slovenskem jeden stát a jmenovala se Československo.

V Etiopii jsme bydleli v hlavním městě Addis Abeba. To znamená v tamním jazyce amharštině „nový květ“. Tatínek odtamtud jezdil do vzdáleného pivovaru, takže nebyl moc doma. Cestoval autem, což byla bílá Lada Niva. Ta se nás hodně navozila po různých výletech. Ale o nich ti povím později. Teď ti chci vylíčit, kde jsme bydleli. V Addis Abebě to vypadalo podobně jako u nás: silnice, několikapatrové domy, park, obchody, banka, univerzita a tak.

A: A v jakém domě jste bydleli?

M: Byl to dům se spoustou bytů. Měl několik pater a stál hned u hlavní třídy, to je dlouhá ulice. Pamatuji si, že měl obývací pokoj s balkonem, odkud bylo vidět na hlavní třídu, potom měl kuchyň, koupelnu a dětský pokoj s výhledem do dvora. Bydlela jsem tam já, maminka, můj starší bratr Jirka a táta, když nebyl zrovna pryč.

A: A jací lidé tam ještě bydleli?

M: V jednom bytě nad námi bydlela indická rodina. Vybavuji si paní, která měla dlouhé úzké šaty. Dnes už vím, že se jim říká sárí a jsou uvázané z jednoho kusu látky. Ta paní měla dlouhé tmavé rovné vlasy stažené do drdolu a uprostřed na čele namalovanou červenou tečku. To je starý indický zvyk. Maminka se s ní trochu spřátelila a jednou jsme k nim šli na návštěvu.

